

POD LUPOU

01 - 02 | 2022

NAGYÍTÓ ALATT

OBSAH | TARTALOM

Predslov	4
Előszó	5
Ráno - <i>Laura Schwarzová</i>	6
Jeseň - <i>Laura Schwarzová</i>	6
Ősz - <i>Bognár Tamás</i>	6
Nina - <i>Nina Grellová</i>	7
O neexistujúcom meste - <i>Táňa Noveková</i>	7
Vlny - <i>Anabela Kankulová</i>	8
Balada zo smutnej hory - <i>Alexandra Flašková</i>	8
Ľudovít Štúr - <i>Lea Čemanová - Lukáš Mészáros</i>	10
Andrej Sládkovič - <i>Lea Čemanová - Lukáš Mészáros</i>	10
Janko Král' - <i>Lea Čemanová - Lukáš Mészáros</i>	10
Ľudovít Štúr - <i>Zuzana Melayová - Matej Kňažík</i>	11
Andrej Sládkovič - <i>Zuzana Melayová - Matej Kňažík</i>	11
Janko Král' - <i>Zuzana Melayová - Matej Kňažík</i>	11
Čo vraveli čerešne - <i>Táňa Noveková</i>	11
Drzá opica - <i>Paula Šulánová - Nikol Karasová</i>	12
Erőszak - <i>Lancz Kevin</i>	12
Svet - <i>Laura Adamčíková</i>	15
Vianoce - <i>Laura Adamčíková</i>	15
Telefón - <i>Laura Adamčíková</i>	16
Az ősz! - <i>Jakubecz Dániel</i>	17
Ősz - <i>Kovács Katalin</i>	17

Milyen szülő leszek? - <i>Blazsek Hanna</i>	18
Mit jelent nekem a szülőföldem? - <i>Lancz Márk</i>	18
A várva várt nyaralás - <i>Szokolci Ádám</i>	19
Najlepšie školské dni - <i>Nina Kováčová</i>	20
Nekem tetszik - <i>Kontár Lia</i>	23
Példa anyukámról, apukámról - <i>Kohút Simona</i>	23
Arról álmodozom - <i>Kontár Emily Rose</i>	24
Pes - <i>Juliana Petrovič</i>	25
Neriešim - <i>Oliver Plassiard</i>	26
Prázdniny - <i>Veronika Geletová</i>	27
Výlet k moru - <i>Táňa Noveková</i>	27
Šteniatko - <i>Jakub Jozef Vrabec</i>	28
List pre Marťana - <i>Nina Kováčová</i>	29
Záchrana Vianoc - <i>Patrik Kučera</i>	31
Skoro pokazené Vianoce - <i>Viktória Zelenáková</i>	34
Svet z cukrovej vaty - <i>Laura Repková</i>	35
Zaujímavý výlet Micky - <i>Viktória Zelenáková</i>	36
O psíkovi Bambusovi - <i>Hana Bležáková</i>	36
Sýkorka maličká - <i>Viktória Zelenáková</i>	37
Stonožka - <i>Rebeka Kabátová - Dorotka Chovancová</i>	38
Karty - <i>Rebeka Kabátová - Dorotka Chovancová</i>	38
Mačiatko - <i>Rebeka Kabátová - Dorotka Chovancová</i>	38
Pani učiteľka - <i>Rebeka Kabátová - Dorotka Chovancová</i>	38

Predslov

Milí priatelia, milé deti,

prešiel rok a knižnica opäť pripravila ďalšie číslo literárneho časopisu detí galantského okresu Pod lupou - Nagyító alatt. Je to už 14. ročník a vychádza ako dvojčíslo, pretože kvôli pretrvávajúcim pandemickým obmedzeniam mali školy aj knižnica obmedzenú prevádzku a nám sa až v druhom polroku podarilo zozbierať od vás dostatočné množstvo príspevkov.

Nakoniec sme však vybrali až 44 príspevkov, z toho 30 básničiek a 14 próz. Texty sme doplnili vašimi krásnymi ilustráciami, ktorých je 17. Tematicky sú vaše príspevky rozmanité a sú odrazom bežného života, fantázie, ako aj vnútorného vnímania sveta.

Všetky príspevky sú dôkazom driemajúceho talentu a chuti vyjadriť sa či už písomne, alebo obrazom. Zverejnenie v tomto časopise je možno prvým krôčikom na ceste k ďalšiemu rozvoju vašich schopností. Nech je pre vás povzbudením do ďalšej tvorby.

Ďakujeme vám za príspevky a tešíme sa na ďalšie.

Prajeme príjemné čítanie.

Vaša knižnica

Előszó

Kedves barátaink, kedves gyerekek!

Ismét eltelt egy év, így a Galántai Könyvtár újra kiadhatja irodalmi gyermekfolyóiratát. A Pod lupou - Nagyító alatt 14. évfolyama dupla szám formájában jelenik meg, hiszen az elhúzódó járványhelyzet megszorításainak következtében csak a második félévben sikerült elegendő mennyiségű szöveget begyűjtenünk.

Végül 44 írás, köztük 30 vers és 14 prózai alkotás került be a legjobbak közé. A beérkezett munkákat is a Ti elragadó illusztrációitokkal díszítettük, számszerint 17 színes ábra ékesíti a lapot. Alkotásaitok igazán sokszínűek, híven tükrözik a mindennapi élet, fantázia és a belső világ képeit.

Műveitek a szunnyadó tehetség megnyilvánulásai írásban és képi formában. Mostani megjelenésük lehet az első lépés kreatívotok kibontakozásának útján. Szolgáljon inspirációul a jövőre nézve!

Köszönjük a beküldött írásokat, már várjuk a következőket.

Kellemes olvasást kívánunk!

Könyvtárak

Ráno

Čo tam po noci!
Rána sú krásne,
to sa píšú básne!
Vonku svieži vzduch nám vanie
a teba k radosti rozjasnie.
Nech ťa dnešný deň len hladká,
nech stále si príťažlivo krásna.

Jeseň

Už je pole holé, pusté,
Zajko sedí pri kapuste.
Šarkan letí, nemá perie,
Kamže letí, kam sa berie?
Letí, letí do raja
A každému zamáva.

*Laura Schwarzová
ZŠ Gejzu Dusíka, Galanta*

Ősz

Itt van az ősz,
itt van nékem.
A madarak repülnek,
őket nézem.

Hullanak a levelek,
a föld sárgít.
Zúzmara díszleg,
szépsége elámít.

Fúj az erős szél,
repül a sárkány.
A természet mesél,
gyönyöru látvány.

*Bognár Tamás, Mészáros Dávid Alapiskola
és Óvoda Nagymácséd / ZŠ a MŠ Dávida
Mészáros, Velká Mača*

Nina

Moje meno je Nina a všetky moje parfémy sú od Diora.
Od rána samé nákupy, až je z toho moja mama naruby.
Z HMka mám všetky topy, veď predsa treba do zásoby.
V botníku mám veľa topánok, no v zošite niet toľko poznámok.
Keď sú v Bershke akcie, som od úžasu plná energie.
Medzi moje hlavné koníčky patrí maľovanie,
už sa len naladiť do správnej harmónie.
Keď ma vyvolá z matiky, sa môže zhasnúť sviečka povolaním kozmetičky.
Toto je koniec mojej básničky, pre moje nákupné maniačky.

Nina Grellová, ZŠ Sídlisko SNP, Galanta

O neexistujúcom meste

Kde sa zbehli všetky farby vesmíru,
tam sa šijú len šaty na mieru.
Tam doja kačky a husy,
tam nechodia autobusy.

Slová sa tam čítajú odzadu,
nemajú tam dom či záhradu.
Do školy tam chodia len dospeláci,
deti tam sú samé v práci.

Jazdí sa tam len na levoch,
autá sú tam iba v knihe.
Príbehy sú len o tigroch,
bývajú tam v rázsoche.

Je to tam naozaj hrozné,
lebo sú tam iba dni ovocné.

Táňa Noveková, ZŠ Gejzu Dusíka, Galanta

Vlny

Mám za potrebu sa kvôli tebe trápiť ?
Pred všetkými sa len tváriť.
Všetky myšlienky chcem spáliť,
ale nedokážem sa tomu brániť.

Neviem čo sa deje v mojej hlave,
som ako v dlhodobom tranze,
topím sa, viem, že idem ku dnu,
ale nebránim sa, ťahá ma to dolu.

Stále si v mojej hlave ty,
búra mi to všetky sny.
Raz sa aj tak stratíš v tej hmle,
myslieť na to je asi zlé.

Teraz tu ležím sama,
v myšlienkach mi stále plávaš,
zmieriť sa musím s tým,
avšak v mojej hlave ťa už neopustím.

Anabela Kankulová, ZŠ Sídliisko SNP, Galanta

Balada zo smutnej hory

Išiel Jano horou,
tou horou hlbokou,
pred očami veľa tieňov,
rozprávali rečou nemou.
Schoval sa za malý krov,
preľaknutý celý bol.

Sú to duše mŕtvych zvierat,
čo pre radosť len tak strieľal.
Počuť ich hlas znamená,

premeniť sa na zvieru.
Neskoro je na smútok,
strela letí v jeho bok.

Klesol Jano zrazu k zemi,
iným lovcom tu skolený.
Jeho duša hľadá klud,
kde by mohol pobudnúť.
Bez strachu a v pokoji,
chodiť opäť do školy.

Alexandra Flašková, ZŠ Sídliisko SNP, Galanta

Miška Bogárová, ZUŠ Galanta

Ľudovít Štúr

Profesor
múdry, verný
pomáha, obohacuje, stráži.
Slovenský jazyk v srdci nám spája.
Verne!

Andrej Sládkovič

Romantik
láskavý, milujúci
ľúbi, ochraňuje, vyznáva
Životnú lásku Maríne.
Navždy!

Janko Kráľ

Búrlivák
revolučný, nebojácny
búri, spája, zjednocuje.
Svoju vlasť v dobrom i zlom chráni.
Sloboda!

Lea Čemanová - Lukáš Mészáros
ZŠ Sídliisko SNP, Galanta

Ľudovít Štúr

Ľudko
hrdý, múdry
bojuje, obraňuje, miluje.
Svetielko nádeje dáva Slovákom.
Spasiteľ!

Andrej Sládkovič

Andrejko
obetavý, citlivý
obhajuje, smúti, miluje.
„Nemožno mi ťa neľúbiť.“
Láska!

Janko Kráľ

Revolucionár
zverbovaný, väznený
oroduje, zachraňuje, podporuje.
Za slovenský národ hrdo bojuje.
Zakliaty!

*Zuzana Melayová - Matej Kňazík
ZŠ Sídlisko SNP, Galanta*

Čo vraveli čerešne

Ľšla Janka po ceste,
stretla tam dve čerešne.
Prvá čerešňa vraví,
že sa rada zdraví.
Ahoj, ahoj, ahoj, čau,
ja sa z toho zamotám.
Druhá čerešňa povie,
že má rada krovie.
Janka sa preriekla,
že koláče piekla.
Čerešne jej povedali,
že aj ony by si dali.
Tak ich Janka zjedla,
lebo im to riekla.

*Táňa Noveková
ZŠ Gejzu Dusíka, Galanta*

Drzá opica

Drzá malá opica
vyplašila sloníča.
Jeho mama slonica
postriekala ju hadica.

Nakrmíme opicu,
stíšime ju krupicou,
Posypeme škoricou,
skryjeme za policu.

Levica má rada med,
ako had má v sebe jed.
Už sa všetci utíšili,
s opicou si poradili.

*Paula Šulánová - Nikol Karasová
ZŠ Sídlisko SNP, Galanta*

Branko Butko, ZUŠ Galanta

Erőszak

Éjnek sötétségében,
zaj hallatszik,
Aranyos kis tizenhat éves gyermekek
sikítása hallatszik.
Rejtélyes alakok
Csalogatnak
sejtelmes helyekre,
És többé nem látták őket sohase.
Mennyi lelki sebet a
gyermekeknek
tettek,
Krisztusom...
kérlek mentsd ki őket.

Szenvedő gyermek,
ki csak annyit hallott:
„Semmi baj, csak
játszadozni fogunk
ott!”
És a kis naiv gyermek
bizalmat ad néki,
És mindent megtesz,
amit mond neki.
Mennyi lelki sebet a
gyermekeknek tették,
Krisztusom...kérlek
mentsd ki őket.

És a probléma a
családok helyzetébe
is behatol.
Az kérdés, hogy
egyáltalán haza-e tér
a gyermek a kínból.
És a család e
helyzetben szépen,
lassan össze tör,
És ez úgy is szépen,
lassan eltörpül.
Mennyi lelki sebet a
gyermekeknek
tettek,
Krisztusom...kérek
mentsd ki őket.

romlottság

Gondolkodom
minap az
embereken,
A látvány, ami
fogadott,
elrettentett engem.
Nézek erre-arra
szerte szét,
Mint szurok a
vásznon, oly
rettentő dolog ért.
És az ember csak
romlik- és romlik,
Bár ne tehetnének
soha, de soha
semmit.

Megnézem a
városokat...csodásan
vannak felépítve..
Egyszer csak látom,
koldusok veszik
körbe.
Egy bizonyos
csoport, nyomorba
szül gyermeket,
És aztán, egymást
lopják ki az
emberek...
És az ember csak
romlik-és romlik,
Bár ne tehetnének
soha, de soha
semmit.

És az emberek
kiközösítik
egymást.
Nemi élet, tudás,
vallás,
bőrszin..hatalmas
választás.
Némely ember
még ezért ölni is
képes,
És mennyi ember
lett ilyenért
halott/sebes.
És az ember csak
romlik-és romlik,
Bár ne tehetnének
soha, de soha
semmit.

Férfiak ezrei
tesznek lelki sebet
egy életre,
„ne tegyen semmit,
kérem ne!”
Gyermekek milliói
kiáltanak fel,
És egy életre
rontják meg
őket....
És az ember csak
romlik-és romlik,
Bár ne tehetnének
soha, de soha
semmit.

Tini lányok milliói
lettek szerelmesek,
Egy olyan emberbe,
ki tizenhét embert ölt/evett
meg.

A szerelem
fogalma nem
tudom hova
veszve,
Mindenkinek csak
az a bizonyos vágy
kéne.
És az ember csak
romlik-és romlik,
Bár ne tehetnének
soha, de soha
semmit...

Mint mondom,
elegem van ebből,
És szerintem
többen egyet
értünk erről.
Ezeket látván, kezd
vonzó lenni, a hely:
Melyen nyugodtan,
békében lehetek el.

*Lancz Kevin, Mészáros Dávid Alapiskola és Óvoda, Nagymácséd
ZS a MŠ Dávida Mészárosra, Velká Mača*

Ivanko Horváth, ZUŠ Galanta

Svet

Niekde prší niekde sneží,
v džungli rýchlo tiger beží.
Na lúke sa pasú býky,
medzi ľuďmi vládnu zvyky.

Tam v Egypte sfingy stoja,
na Slovensku kravy doja.
V krásnom tichom lesíčku,
spieva vtáčik pesničku.

Rýchle rybky vo vodičke,
plávajú pri lodičke.
Nad hlavami dúha svieti,
do vesmíru raketa letí.
A možno ďaleko kdesi,
mimozemšťan cesto miesi.

Marek Guláš, ZUŠ Galanta

Vianoce

Zvoní zvonček stále zvoní,
Vianoce sú za dverami.
Hustý sniežik stále padá,
na krajinu ticho sadá.

Vysvietené domčeky,
za oknami stromčeky.
Perníky sa pečú v rúre,
mama robí chutné štrúdle.

Všade samá škorica vonia,
teplé plamene v krbe horia.
Štedrý večer to je čas,
kedy všetko stíchnu v nás.

A keď sa všetci zídu k stolu,
oslávia Vianoce spolu.

Adamko Butko, ZUŠ Galanta

Telefón

Raz mi zvonil telefón,
pýtam sa: „Kto je tam?“
Z diaľky počuť gramofón,
toto číslo nepoznám.

Volal kamoš krokodíl,
že sa v slove pomýlil.
Vysvetlila som mu ho hneď,
predsa sa píše ľahko veď.

Podakoval sa mi mnohokrát,
že som pomohla, to je rád.
Pozval ma na peknú premiéru,
doniesol mi aj bonboniéru.

Laura Adamčíková, ZŠ Sídlisko SNP, Galanta

Nikola Karasová, ZUŠ Galanta

Az ősz!

Vége van a nyárnak,
a gyerekek iskolába járnak.
Kinézek az ablakon,
tökök díszelnek az udvaron.

Elmegyek az iskolába
és útközben belépek a sárba.
Látom a színes fákat,
a madarak már fáznak.

Amikor felrepül a sárkány,
nagyon szép a látvány.
Piros alma a kedvencem,
a földről is felveszem.

*Jakubecz Dániel, Mészáros Dávid Alapiskola és Óvoda Nagymácséd
ZŠ a MŠ Dávida Mészároša, Velká Mača*

Ősz

Hullanak a falevelek,
Az erdőben elfogynak az eledelek.
Esik eső, fúj a szél,
Ősz után jön a tél.

Itt van az ősz, itt van újra,
Reméljük, hogy már nem lesz szükség hótúróra.
A gyerekek az iskolába visszatérnek,
Visszajönnek a régi szép emlékek.

*Kovács Katalin, Mészáros Dávid Alapiskola és Óvoda Nagymácséd
ZŠ a MŠ Dávida Mészároša, Velká Mača*

Milyen szülő leszek?

Ha nagy leszek, szeretnék egy kislányt. Sok mindenre megtanítom. Nagyon fogom szeretni.

Arra tanítom majd, hogy ne bántson senkit és ne legyen irigy. A tanulásban szigorú leszek. Fontos, hogy szeresse a nagyszülőket. Megtanítom sütni, ahogy engem a mamám. Amikor beteg lesz, ápolni fogom. Sokat fogunk beszélgetni és biciklizni. Megszerettetem vele az állatokat. Engedékeny leszek, ha játszani szeretne. Minden este mesét fogok mondani neki. Szeretném, hogy boldog legyen.

De addig még van időm, sokat kell tanulnom és találnom kell egy vicces férjet.

Blazsek Hanna, Széchenyi István Alapiskola és Óvoda, Felsőszeli ZS a MŠ Istvána Széchenyiho, Horné Saliby

Mit jelent nekem a szülőföldem?

*„Nem tudhatom, hogy másnak e tájék mit jelent,
nekem szülőhazám itt e lángoktól ölelt
kis ország, messzeringó gyerekkorom világa.
Belőle nőttem én, mint fatörzsből gyöngye ága
s remélem, testem is majd e földben süpped el.
Itthon vagyok...”*

Ezeket a sorokat Radnóti Miklós írta, és én is azonosulok velük. Én is sokszor gondolkodom azon, hogy számomra mennyire fontos ez a hely, amit a szülőföldemnek nevezhetek. Személy szerint nem tudnám elképzelni máshol az életemet, mert minden ehhez a tájhoz, kultúrához köt. És hogy pontosan mit is jelent nekem a táj, ahol születtem? Nagyon sok mindent.

A szülőföld jelenti nekem a falut, ahol ma is élek a családommal, és ahová annyi szép élményem köt. A játszóteret, ahová kisebb koromban sokat jártam, ahol annyira szerettem csúszdázni, hintázni, fogócskázni a barátaimmal. Jelenti az óvodát, ahová minden egyes nap sírva mentem, még annak ellenére is, hogy itt ismertem meg az első barátaimat. Az óvodában

tanultam meg rajzolni, verselni, osztozni a dolgaimon, közösen játszani, így emberi kapcsolatokat is ápolni. Gyerekkoromtól fontos számomra a szülőfalum erdeje, ahová minden tavasszal kimentünk hóvirágot szedni, vagy télen csúszkálni a híres Bíró-tó jegére. Nagyon szép ez a hely az év minden időszakában. A közelében van a focipálya is, ahová minden hétvégén a győzelemért küzdünk a csapattársaimmal, aztán a győzelem után együtt ünneplünk jutalompizzával és a híresen közkedvelt „kofolával”. Néhány éve már az iskola is a szülőföldem és az életem szerves részévé vált, hisz majdnem annyi időt töltök ott, mint otthon. A mindennapjaim részei a tanárain, akik próbálnak minél több dologra megtanítani, és jól kijövök az osztálytársaimmal is, akikkel szünetben és tanítás után sokat nevetünk, beszélgetünk és szórakozunk. Végül, de nem utolsósorban a szülőföldem nem lenne ilyen fontos a családtagjaim nélkül, akik mindig mellettem állnak. Együtt nevetünk, néha szomorkodunk, de mindig összetartunk, összetartozunk. Velük együtt a rokonaim és az ismerőseim is hozzájárulnak ahhoz, hogy otthon érezzem itt magam. Nem szeretnék tőlük távol élni. A falumban mindenki ismer mindenkit, mindenki segítőkész, úgy élünk itt, mint egy nagy család. Nemcsak a táj, de az emberek is jelentik a szülőföldet.

Örülök, hogy ide születtem, hogy itt élhetek. Akárhová is kerülök az életben, mindig Nagymácséd marad a szülőföldem, és az egyik legkedvesebb hely számomra.

*Lancz Márk, Mészáros Dávid Alapiskola és Óvoda, Nagymácséd
ZŠ a MŠ Dávida Mészárova, Velká Mača*

A várva várt nyaralás

Augusztusi reggel volt. Nagyon vártam, hogy elkezdődjön a nyaralásunk.

Vidáman ébredtünk, hiszen végre nyaralunk! A reggeli után bepakoltuk az autónkba az este elkészített bőröndöket, csomagokat. Hosszú készülődés után végül ez is sikerült!

Beültünk az autóba, s ekkor döbrentünk rá, hogy nem lesz kényelmes az utazás! Az anyukám kicsit túlzásba esett a pakolással, még az ülésen is táskák voltak, ráadásul a nagyszüleim is velünk utaztak! Egész úton úgy szorongtunk, mint a heringek a konzervben. Ettől függetlenül útközben

vidáman daloltunk, rájöttünk, hogy igaz a mondás: Sok jó ember kis helyen is elfér.

Megérkezésünk után elfoglaltuk a szállást, kipakoltuk csomagjainkat az autóból. No, ekkor újabb döbbenet ért: nem találtam az én bőröndömet! Sehol se volt, hiába kutattam utána. Otthon maradt, így az első strandolás helyett ruhavásárlásra mentem anyukámmal, apukámmal. Először rettenetesen mérgesek voltunk, de utólag visszagondolva vicces a történet.

Nyarálásunk emlékezetes volt, végül minden jól sikerült.

*Szokolci Ádám, Széchenyi István Alapiskola és Óvoda, Felsőszeli
ZŠ a MŠ Istvána Széchenyiho, Horné Saliby*

Najlepšie školské dni

Dnes je Valentín. Ráno som sa zobudila pred školou.

„Dnes je sobota, veď v sobotu sa nechodí do školy?!“ odvetila som tak, že sa mi na celom tele objavili zimomriavky. Tak som sa rozhodla, že pôjdem teda dovnútra, aby som zistila, čo sa to deje.

Nikto tam nebol, ale po prvom zvonení sa dvere mojej triedy otvorili a vyleteli z nej moje kamarátky Stela, Dorota a Lena. Kričala som na ne, ale nič, asi ma nepočuli. Vážne, nepočuli ma, keď som si všimla na pravej ruke, že mám 3 čiarky s nápismi Zapnúť hlas, Vypnúť hlas a Valentín (vôbec som netušila, na čo je tá čiarka s nápisom Valentín, ale tým ostatným som už rozumela). Prstom som ťukla na Zapnúť hlas, hneď ako som na kamošky zakričala, hneď ku mne prišli a povedali: „Ahoj Nina, čo tu robíš?“ „Hm, to by som sa skôr ja mala vás opýtať, čo vy tu robíte?“ „My sme sem došli na to, aby sme sa išli učiť,“ odvetila Stela rýchlo, akoby chcela niekam hneď v tejto chvíli ísť. „Prepáč Nina, ale ja už musím ísť, mám hodinu nemčiny, uvidíme sa na obede, tak ahojte,“ povedala Dorota a odišla. „Tak ja idem

zo Stelou na hodinu matematiky, čo ty Lena?" spýtala som sa. „Ja idem na slovenčinu a o 10:35 nám tá hodina končí, len aby ste vedeli,“ povedala tak milo, že keby to vám povedala, určite by ste si mysleli, že má niečo za lubom.

Rozlúčili sme sa a ja so Stelou sme pokračovali k triede s nápisom matematika pre 5. ročník na základnej škole. Vošli sme dovnútra a videli sme, že nás túto hodinu bude učiť pani učiteľka Jana Kolárová Šebová, bolo to dosť dlhé meno. Po hodine som už aj zabudla na to, že sa mám spýtať kamošiek, prečo som sa zobudila pred školou v posteli, ale keďže sa už dobre bavíme, už som radšej na to nemyslela.

Na obede som videla Dorotu a Lenu ako si berú na tácku hovädziu polievku a rezeň s ryžou. Keď som zbadala, že nás hľadali, zakývala som im, a potom si ma všimli a išli si sadnúť ku mne a Stele. „Ako dopadla hodina nemčiny?“ spýtala som sa, lebo o 1 mesiac budem možno chodiť aj ja na nemčinu a zaujímalo ma, ako sa Dorote na hodine učí. „No neni to až také zlé, ale máme super učiteľku...“ chcela pokračovať, ale vyrušila ju Lena. „Ktorá učiteľka učí nemčinu?“ „Pani učiteľka Ella Meloová, je brutálna,“ odvetila Dorota a podala mi papierik, prečítala som si ho: „Môžeš k nám dnes prísť po škole? Keď áno, môžeme spolu robiť úlohy, a keď si ich spravíme, môžeme ísť do bazéna.“ Pošepkala mi niečo: „Napísala som to počas hodiny nemčiny, dobre že si ma pani učiteľka Ella nevsimla.“ Potichu som sa zasmiala a pošepkala som jej: „Napíšem mame, a potom ti poviem oki?“ „Oki“ odvetila.

Po obede sme sa rozlúčili a rozbehli sa do tried. Ja a Dorota sme mali spolu dejepis a Lena a Stela mali etickú výchovu. Na hodine dejepisu sme si s Dorotou písali na papieriky, dobre, že nás pán učiteľ Fero nevidel, práve keď som Dorote poslala prvý papierik, písal na tabuľu otočený k triede.

Po hodine sme sa s kamoškami stretli pri skrinkách, skrinky máme presne vedľa seba. Ja som napísala mame: „Mami nemôžem ísť dnes ku Dorote?“ zatiaľ som nenašla žiadnu správu medzi neprečítanými. Po 10 minútach mi pípol mobil. Dorota sa ku mne otočila a otvorila ústa. Mama odpísala: „Môžeš kľudne, príde pre teba ocko o 19:00, dobre?“ Bola som rada, že mám takú dobrú mamu. Prečítala som správu Dorote a obe sme sa potešili a vyobjímali.

Keď som bola v aute Dorotkinej mamy, Dorota sa ma spýtala: „Ninu, čo budeme robiť, keď prídeme k nám domov?“ Ja sa zamyslím a odpoviem: „Neviem, môžeme sa aj kúpať, keď chceš?!“ odvetila som a pozrela som sa na Dorotkinu mamu.

Keď som na druhý deň prišla do školy, kamarátky tam neboli. Bolo to divné. Prišla som na hodinu. Sedela som vedľa nejakého chlapca, asi tu bol nový, ale bol dosť divný. Keď ho pani učiteľka vyvolala, išiel ako slimák. Nevedel ani ň, nezavidela som mu, no čo narobím. Pani učiteľka si všimla, že nič nevie, tak ma zavolať k tabuli, aby som mu pomohla.

Po hodine som si nevšimla, že Dorota odišla pred školu a vybrala si mobil z vrečka. V škole sme mali mobily zakázané, ale nechcela som sa do toho starať, tak som išla za Stelou.

„Ahoj Nina, ako bolo na hodine?“ spýtala sa ma Stela a išla si do automatu pre jablkový džús. „Môžem sa ťa niečo spýtať?“ dosť som sa prekvapila, že mi odpovedala po troch minútach. „Kľudne, ale prosím rýchlo, o desať minút mám hodinu geografie.“ „Nezdá sa ti, že Dorota túto dobu niečo rieši?“ spýtala som sa, aj keď som vedela, že ju to nebude zaujímať. „Ehmm, ani nie, proste niečo rieši, veď každý niečo rieši.“ „Tak ti to poviem takto, máme v škole zakázané mobily, ale Dorota to porušuje“. Tentokrát mi neodpovedala, ponáhľala sa na hodinu geografie.

Tak som teda išla na obed. Prišla aj Dorota, no teraz nepovedala nič, väčšinou hovorí o celom dni a čo všetko zažila. Po obede ma domov odviezla mama ako zvyčajne.

Dnes som nevedela zaspáť, stále som rozmýšľala o Dorote, myslím že nám niečo tají, ale keby som ju zažalovala, bol by veľký prúser. Na druhý deň bol víkend. Mala k nám prísť Stela, Lena a možno aj Dorota. Po obede som napísala Dorote, či nepríde, ale odpísala dosť zákernú správu. Po obede keď k nám prišli kamošky, musela som s nimi súrne hovoriť. „Baby, Dorota sa dosť divne správa už asi deň“ „A čo také ti povedala alebo napísala, že ti pripadá divná?“ spýtala sa ma Lena, po chvíľke to zaujímalo aj Stelu. „Dnes som jej napísala či nepríde k nám, a že tu budete aj vy, no odpovedala dosť vážne“ „No hovor, už nás toľko nenapínaj.“ „Napísala mi: Dnes nemám čas, som dosť zaneprázdnená a niečo si musím vybaviť, to je jedno.“ „A koho myslela?“ opýtala sa Stela a zamyslela sa. „To teda netuším, možno nejaký jej kamarát alebo také niečo, neviem.“ „Dorota nemala veľa kamarátov, ako za chlapcov, jedine ak by si nejakého našla počas tohto týždňa.“ „Možno sa o tom niečo dozvieme počas školy, keď budeme v škole, zmeníme si plány,“ navrhla som.

Nina Kováčová, ZŠ Gejzu Dusíka, Galanta

Nekem tetszik

Én nagyon szeretem az állatokat, ezért ha felnövök, szeretnék létrehozni egy állatfarmot.

Tartanék ott tyúkokat, teheneket, nyulakat, lovakat, de lennének cicáim és kutyáim is. Minden állatnak hatalmas kifutója lenne, hogy kényelmesen elférjenek, szabadon mozoghassanak, hogy egészségesen fejlődjenek. A lovakkal azért szeretnék foglalkozni, mert a kedvenceim. Szeretnék megtanulni lovagolni, és részt venni velük díjugrató versenyeken. A farmon szívesen vendégül látnám a gyerekeket, hogy jobban megismerhessék a házi állatokat, kipróbálhassák az állatgondozást.

Nekem ez azért is fontos, mert manapság nagyon kevés falusi háznál tartanak állatot, így mi, gyerekek se nagyon tudjuk, hogy miből is kerül az asztalra a hús, a tojás, a tej.

Kontár Lia, Széchenyi István Alapiskola és Óvoda, Felsőszeli / ZŠ a MŠ Istvána Széchenyiho, Horné Saliby

Példa anyukámról, apukámról

Azt hiszem, ha felnőtt leszek, pincér leszek. Az én szüleim is ebben a szakmában dolgoznak. Itt, Felsőszeliben van egy éttermük, ott sündörgök nyaranta, segítkezek - ha lehet - én is, kicsi korom óta. Szeretek az emberek között lenni. Mindig rám mosolyognak, ha apukám mellett vagyok. Szeretek koktélt keverni, mert jó érzés látni a szép színeket, s örülök, ha a vendégek finomnak tartják, vagy ha megdicsérik az ételt.

Ha felnőtt leszek, olyan bárom leszek, ami mellett jó nagy medence lesz, hogy az emberek ott fogyaszthassák el a finom nyári koktélokot. A kisgyerekeknek berendezek egy jó nagy játszótermet. Olyan szorgos leszek én is, mint most apukám és anyukám.

Kohút Simona, Széchenyi István Alapiskola és Óvoda, Felsőszeli / ZŠ a MŠ Istvána Széchenyiho, Horné Saliby

Arról álmodozom

Már kicsi korom óta arra vágyom, hogy lovas legyek. Elképzelttem már sokszor, hogy az anyukám egyszer lovat vesz nekem, amit Szellőrózsának neveznék. Szeretem a lágy szellőt, a rózsa illatát, így Szellőrózsával is hamar összebarátkoznék.

Képzetelemben sokszor lovagolok rajta, befonom a sörényét, amit virágokkal is kidíszítek. Azt is el tudom képzelni, hogy versenyekre járok vele, ott jól szerepel majd, mert Szellő kitartóan gyakorol, bátor lovacska. Ilyenkor én almával és répával kedveskednék neki, megjutalmaznám őt. Rendszeresen sok órát töltenék vele, edzenék, vagy csak úgy legelészne. Túrázni is járnék vele, ahová magunkkal vinnék Bobit, a kiskutyát is. Bobi a dombon felfelé szaglászna, lefelé bizonyosan sietne, ezért rászólnék: - Bobi, lassíts!

Álmom, remélem, valóra válhat. Szeretnék egy igazi lovat.

Kontár Emily Rose, Széchenyi István Alapiskola és Óvoda, Felsőszeli / ZŠ a MŠ Istvána Széchenyiho, Horné Saliby

Pes

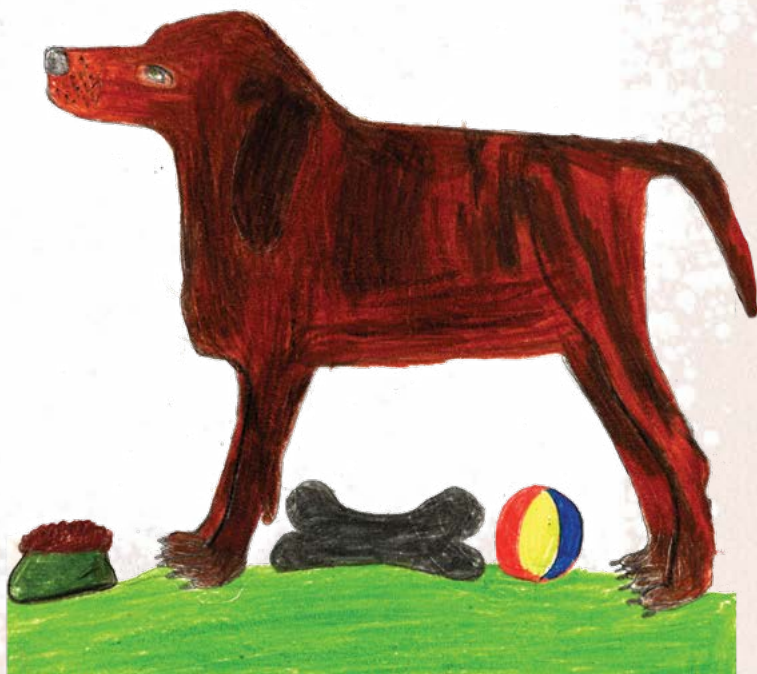
Pes je zviera veľmi hravé,
hrá sa s tebou vonku v tráve.
Veľa hračiek, veľa jedla,
vždy mu niečo spadne vedľa.

Keď ťa nikto nemá rád,
príde verný kamarát.
Sadne k tebe, pritúli sa,
deň konečne rozjasní sa.

Vrtiaci chvost, veľké oči,
pri dverách na teba skočí.
Každý deň na teba čaká,
s aportom si hneď zamaká.

Granulky a keksíčky,
má rád svoje kostičky.
Najradšej má ale teba,
žiadnych iných, ani seba.

Juliana Petrovič, ZŠ Sídliisko SNP, Galanta

Rebeka Kovács, ZUŠ Galanta

Neriešim

Neriešim kým som,
Neriešim svoj štýl,
Snažím sa žiť, ako to cítim.

A štýl si ma potom nájde.
Podľa toho čo robím, ako sa správam.
Nechcem sa na nič hrať.

Niekedy dám úsmev, aj keď sa na to necítim.
A niekedy ho naopak dostanem, aj keď ho nečakám.
A to ma poteší.

Rád sa pozerám na svet cez objektív
a na obrazovku môjho počítača.
To som ja.

Oliver Plassiard, ZŠ Sídlisko SNP, Galanta

Mia Záhorecová, ZUŠ Galanta

Prázdniny

Včera bol tretí júl,
pozerala som na úľ.
Všetko bzučí,
traktor hučí.

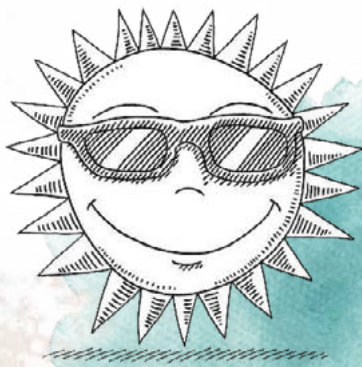
V záhrade sú chutné plody,
babka ich premení na dobroty.

Ja si zbieram púpavy,
popritom pozerám
na prírodné úkazy.

Dnes prišla rodina,
bude veľká hostina.

Ženy dlhé svetre pletú,
pritom ohovárajú pani Betu.
Dedkovia dávajú životné rady
a ockovia ich prijímajú radi.

*Veronika Geletová
ZŠ Sídlisko SNP, Galanta*

Výlet k moru

Čauko, Dobrý deň,
niečo Vám povedať
chcem.

Bola som pri mori,
spala v hoteli.

Nebola som tam sama,
bola tam so mnou mama.
Trochu som si poplávala,
vôbec som sa
nenamáhalo.

Aj som sa zahrála,
veľa sa zabávala.

O týždeň sa vrátim,
aj s vami sa zabavím.

Zajtra si zavoláme,
veľa sa nakecáme.

Rada sa kúpem,
kamienky hádzem.

Tak čau báseň hotová,
chodím tu aj do kostola.

*Táňa Noveková
ZŠ Gejzu Dusíka, Galanta*

Šteniatko

Kúpili sme šteniatko,
vyrástlo nám zakrátko.
Je to veru krásna fena,
na výstavu chodí rada.
Výsledky nám prináša,
medaily vitrínu nám kráslia.

Teraz je už veľká,
fajera si našla.
Je to veru krásavec veľký,
nie je sivý, ale čierny.
Po mesiacoch priberania,
šteniatka nám porodila.

Sú z nich psíky, ba i fenky,
uši, chvostík majú všetky.
O chvíľu nám behať budú,
nohavice trhať budú.
Nové domy im hľadáme,
pomaly sa s nimi lúčiť budeme.

Jakub Jozef Vrabc, ZŠ Sídliisko SNP, Galanta

Tomáško Molnár, ZUŠ Galanta

List pre Marťana

Žil raz jeden Marťan a chcel sa ísť trochu pozrieť na našu Zem. Vo vesmíre sa učil dni aj týždne našu reč a sledoval naše zvyky a vzájomné správanie. Na Zemi v mestečku Bratislava sa jeden chlapec menom Martin chcel stať kozmonautom, ale keď sa ho v škole pýtali, čím chce byť, odpovedal, kozmonautom. V ten deň aj v ten večer sa Martin pozeral von oknom až kým nezatvoril oči. Snívalo sa mu o kozmonautovi, ako je vo vesmíre a stretne Marťana. Ráno sa zobudil okolo deviatej hodine lebo práve končil školský rok a boli prázdniny. V to ráno sa na posteli objavil Marťan. Martin na vlastné oči ani nevstal z postele. „S kadiaľ si?“ spýtal sa Martin neznámeho Marťana. „Ne,“ odvetil Marťan. „Nerozumiem ti, vlastne kto si?“ spýtal sa Martin znova. „Marťan!“ konečne aspoň niečo vedel povedať. „Ja som Martin, kde bývaš?“ spýtal sa Martin Marťana. „Hm?“ povedal Marťan. „No, a musíme ťa asi naučiť našu reč!“ odvetil Martin a znovu sa postavil a dal na nohy papuče. „Musíme ťa naučiť ľudskú reč,“ odvetil Martin Marťanovi. Ide Martin do mesta do parku, a zoberie aj Marťana. O tretej sa rozhodli, že vyrazia. Marťan sa obzeral okolo seba čo to je a ľudia okolo neho sa tiež divili čo robí v ich mestečku Marťan. „Hm?“ spýtal sa Marťan a ukázal na dve dievčatá ktoré sa spolu hrajú. „To je kamarátstvo,“ povedal mu Martin. „Hm?“ spýtal sa nechápavo Marťan. „To znamená keď sa dvaja ľudia spolu hrajú a rozprávajú a sú naj kamaráti!“ odpovedal Martin a pozrel na Marťana. „Aha!“ pochopil Marťan. Po chvíľke sa znova porozhliadol a ukázal na dvoch chlapcov ktorý na seba kričali. „Hm?“ spýtal sa tým istým slovom, lebo vedel povedať iba hm a aha. „To je hádka,“ odvetil Martin a pozrel sa na Marťana.

Branko Lovecký, ZUŠ Galanta

„Hm?“ spýtal sa Marťan. „To je, keď povieš slovo dúha a druhý povie zasa obloha, a potom na seba budú kričať a vraviť ktoré je najlepšie, a to je hádka,“ odpovedal mu Martin. „Aha“ naučil sa Marťan. Po hodine Marťan a Martin dorazili do parku. „Aha jablká na strome!“ odvetil Martin. „Máš alergiu na jahody?“ spýtal sa chlapec za jabloňou. „Áno, prečo?“ odvetil ten druhý. „Lebo som pre teba spravil koláč s čučoriedkovou náplňou,“ povedal chlapec. „Ďakujem, dám si!“ odvetil a dal si kúsok. Keď zahryzol, tak si spomenul, že ten kamarát mu povedal, že je s náplňou čučoriedka, zacítil, že v tom koláči je jahodová náplň. Chlapec po chvíľke povedal: „Ty si vravel, že je s čučoriedkou, ty si ma oklamal!“ zakričal naň a s plačom utekal domov. „Hm?“ ukázal Marťan na toho jedného chlapca. „To je klamstvo, to je keď ťa kamarát (ako bol on, ten klamár) oklame napríklad: Ideš do cukrárne kde ťa mal čakať tvoj kamarát a nebude tam, to znamená, že ťa oklamal, to je klamstvo.“ vysvetlil mu Martin. „Už chápem!“ povedal Marťan dve slová po slovensky. „Ty si sa už naučil po slovensky?!“ spýtal sa veselo Martin. „Áno!“ povedal znova po slovensky Marťan. „To je dobre, ale teraz musíme ísť domov, začína sa stmievať.“ odvetil Martin. „Dobre,“ povedal Marťan. Keď došli domov, Martin už išiel spať, aj Marťan. V noci sa Marťan zobudil a napísal fixkou na papier: „Ahoj Martin, v noci som musel odísť a tak som toto zanechal,“ Bolo tam malé zrkadielko, keď sa doň pozrieš, uvidíš Marťana. Ráno si Martin prečítal list a zobral zrkadlo. Uvidel tam Marťana a vždy sa mohli spolu porozprávať.

Martin	Martin	M.R	Singulár
Marťan	Marťan	M.R	Singulár
Jablká	Jablko	S.R	Plurál
Chlapec	Chlapec	M.R	Singulár
Zem	Zem	Ž.R	Singulár
Dievčatá	Dievča	Ž.R	Plurál
Hádka	Hádka	Ž.R	Singulár
Klamstvo	Klamstvo	S.R	Singulár
Kamarátstvo	Kamarátstvo	S.R	Singulár
Spravodlivosť	Spravodlivosť	Ž.R	Singulár

Nina Kováčová, ZŠ Gejzu Dusíka, Galanta

Záchrana Vianoc

Mestečko Severínkovo, ležiace neďaleko Severného pólu, sa ničím nelíšilo od väčšiny malých mestečiek na svete v predvianočnom čase. Uprostred zasneženého námestia stála veľká rozžiarená jedlička, okolo nej spievali deti vianočné koledy a v oknách všetkých domčekov svietili malé vianočné stromčeky.

Keď vonku všetko utíchlo a po štedrovečernej večeri sa všetci tešili na množstvo darčiekov pod vianočnými stromčekmi, v celom meste nastal veľký problém. Nikto z mestečka si pod stromčekom nenašiel žiadne darčeky!

Simon a jeho malý brat Kevin boli z tohto veľmi prekvapení a smutní. Kevinko sa rozplakal a so slzami v očiach sa pýtal: „Simon, prečo nemáme žiadne darčeky? Ja som písal Santovi, že chcem auto na diaľkové ovládanie, vláčik s koľajnicami a ešte aj tie nálepky dinosaurov!“ „Neplač Kevinko, bude to v poriadku,“ upokojoval bračka Simon. „Čo keby sme išli za Santom osobne a spýtali sa ho, čo sa stalo?“ Kevin sa potešil a spolu vyrazili na Severný pól.

Cesta do domu Santu zasypaná miestami až po pás snehom nebola vôbec jednoduchá! Simonovi a Kevinovi sa však podarilo ním prebrodiť a celý premrznutí dorazili pred dvere Santovho domu. Z posledných síl na ne začali búchať. Otvoril im malý, ušatý elf. Prekvapene na nich pozrel a opýtal sa: „Vy ste kto a odkiaľ prichádzate?“

Branko Lovecký, ZUŠ Galanta

Miška Bogárová, ZUŠ Galanta

Mia Záhorecová, ZUŠ Galanta

„Ja som Simon a toto je môj malý braček Kevin. Prišli sme z mesta Severínkovo, aby sme sa opýtali, čo sa stalo, že nikto z mestečka nedostal pod stromček žiadne darčeky,“ vysvetľoval Simon. „No viete, chlapci, Santa od výroby toľkého množstva darčiekov ochorel, lebo ľudia si želajú každé Vianoce viac a viac vecí,“ pokrútil hlavou nešťastný elf. „Santa je chorý? A mohli by ste nás k nemu zaviesť?“ opýtal sa malý Kevin. Elf sa na chvíľu zamyslel, ale nakoniec prikývol a zaviedol ich do miestnosti, kde uvideli ležať v posteli chorého Santu. Keď sa dozvedel príčinu ich návštevy, povedal: „No viete, chlapci, máme priveľa práce s výrobou darčiekov, preto som od únavy až ochorel a teraz ich už ani nevládzem rozniešť. Kedysi to bolo jednoduché, lebo deti si želali na Vianoce iba jednu hračku, ale dnes chcú aj tri alebo štyri!“

Kevin sklonil smutne hlavu a tíško sa začal ospravedlňovať: „To ma veľmi mrzí Santa, aj ja som chcel príliš veľa darčiekov a ani som si neuvedomil, koľko práce s tým je.“ Simon dostal skvelý nápad: „Už viem, čo spravíme! Ty Santa oddychuj, aby si sa čo najskôr uzdravil a my sa pokúsime zariadiť, aby Vianoce tento rok predsa len boli aké majú byť!“

Požičali si od Santu jeho rýchle sany a leteli na nich rovno do hlavného mesta, kde pristáli na streche najväčšej televíznej spoločnosti, odkiaľ

sa vysielajú správy do celého sveta.

„Dobrý večer, ako sme boli informovaní od našich reportérov z celého sveta, tento rok ešte nikto nedostal pod stromček žiadny darček. Tak sa zdá, že tieto Vianoce budú bez prekvapenia a my si kladieme otázku: Prečo je tomu tak?“ oznamovala práve pani čítajúca večerné správy.

„Prerušte správy!“ vbehli do štúdia chlapci. „My vieme, čo sa stalo s Vianocami,“ začal Simon. „Zistili sme, že ľudia si pýtajú príliš veľa darčkov a Santa so svojimi elfami ich nestíhajú vyrábať ani poroznášať! Navyše Santa z toho ochorel. Preto vás všetkých, ktorí pozeráte tieto správy, chcem poprosiť, aby ste sa zamysleli nad tým, či skutočne potrebujete naraz toľko darčkov a či by vám nestačil len jeden. Veď Vianoce predsa nie sú len o darčkoch, ale hlavne o tom, aby sme ich strávili v zdraví so svojimi najbližšími a tešili sa aj z maličkostí v kruhu svojej rodiny. A tak teraz v tomto momente, keď si každý z vás zaželá len jeden darček, možno sa nám spoločne podarí ešte zachrániť tieto sviatky také, aké majú byť!“ Po tom, ako si ľudia vypočuli Simonove slová, si uvedomili, že má pravdu. Veru, nie množstvo vecí robí Vianoce Vianocami.

Keď na druhý deň ráno Simon a Kevin otvorili oči vo svojej izbičke, rozmýšľali nad tým, čo za zvláštny sen sa im to obom sníval. Vtom počuli z obývačky, ako na nich volá mama: „Vstávať spachtoši! Vianoce sú tu! Kto si chce rozbaľiť svoj darček?!” Vyskočili z postelí a utekali dole schodmi k vianočnému stromčeku, pod ktorým ležali dva zabalené darčeky, jeden s menovkou Kevin. a druhý s menovkou Simon. Kevin sa hneď pustil do rozbaľovania toho svojho a oči mu zažiarili šťastím. „Autíčko na diaľkové ovládanie! Ako Santa vedel, že presne takéto si želám?“ zvolal. Simon zobral do rúk darček so svojím menom a na kartičke s venovaním čítal: „Ďakujem, milí chlapci, za záchranu Vianoc! S.“

Patrik Kučera, ZŠ Gejzu Dusíka, Galanta

Skoro pokazené Vianoce

Miška Bogárová, ZUŠ Galanta

Huráááá! Konečne Vianoce! Skríkla som a utekala v papučiach dole. Všetko bolo dokonalé, až na jeden problém. Nemáme vianočný stromček?! To nemôže byť pravda! Bez vianočného stromčeka Vianoce nefungujú! S plačom som išla do izby. Skočila som na posteľ a utierala si slzy. Keď som sa upokojila, obliekla som sa do šiat, umyla som sa a išla som na raňajky. Po raňajkách som sa vrátila a pozerala von oknom. Zrazu som v okne zazrela prvú vianočnú vločku. Predstavila som si, že práve prinášajú strom z hory. Zbehla som sa pozrieť, či v obývačke nestojí krásny vianočný strom. No bola to len predstava. Išla som naspäť do izby.

Hrala som sa na mobile.

Po jednej hodine som začula buchot auta. Pomyslela som si, že naši idú do obchodu. Mykla som plecom a hrala som sa ďalej. Po minúte som sa pozrela do obývačky. Boli tam vytiahnuté ozdoby na strom. Zajtra má byť 24.12.! Pomyslela som si. Napila som sa a začula som ako moja mačka lezie po okne. Má tam zakázané liezť. Utekala som ju odnieť do kuchyne. Prišla som dole a oči mi skoro vypadli! Predo mnou stál ozdobený vianočný stromček. Bol nádherný! Na tvári sa mi hneď objavil úsmev!

Na štedrý deň som dostala tie najlepšie darčeka na svete!

Viktória Zelenáková, ZŠ Gejzu Dusíka, Galanta

Svet z cukrovej vaty

Celé sa to začalo v lete tohto roku v mestečku Lízankovo. Lízankovo bolo v poslednom čase plné záhad.

V záhradkách na stromoch začali rásť namiesto jabĺk cukríky. Namiesto mrkvy a hrachu ľudia vyťahovali veľké lízanky. Občania Lízankova sa chytali za hlavy. Na lúke začali namiesto kvetov rásť čokolády. A čo bolo najhoršie - keď začalo pršať, kvapky sa menili na malé cukrové vaty. A Fero sa veľmi hneval, pretože na obed nemávali nič iné, iba stále dookola cukrovú vatu.

Našťastie prišla víla Lesana a oznámila, čo sa bude diať:

- Občania, nebojte sa, prišla som vám zachrániť mestečko!

- Bolo by na čase.... - drzo odpovedal Fero, - už ma nebaví dookola jesť na obed cukrovú vatu!

Víla Lesana sa na Fera hnevila, ale nezostávalo jej nič iné, iba pomôcť.

Keď teda v zime tohto roku napadol ozajstný sneh, všetci sa zaradovali a ďakovali víle Lesane za skvelú pomoc.

Laura Repková, ZŠ Gejzu Dusíka, Galanta

Natálka Laurová, ZUŠ Galanta

Zaujímavý výlet Micky

Bol búrlivý zimný deň. Micka sa rozhodla, že si urobí krátky výlet.

Najedla sa, vyšla dverami von a zatriasla sa od zimy. Preskočila plot, prešla cez cestu až zastala na streche. Zišlo jej na um, že sa zhoršilo počasie. Zastala pri jednom stánku. Pomaly sa k nej blížil vánok, ktorý voňal ako kapor. Pozrela sa hore a zbadala chvost kapra. Zalízala sa, ale z víchrice sa jej na brade zatrblietali lesklé cencúle.

So zamrznutým výrazom na tvári pokračovala so svojím výletom. Zastala na múriku a hľadela na oblohu. Mala sivú až čiernu farbu. Zrazu sa z neba začalo sypať ako z periny. Micka nabrala rýchlosť formuly, aby nezamrzla na múriku. Vyliezla na strom a obzerala sa okolo seba, aby zistila kde je. Vo svojom výhľade zbadala budovu, ktorú poznala. Vyšla výťahom hore a počkala kým prestane snežiť. Za chvíľu sa sivá až čierna obloha stratila v bielych oblakoch.

Za kopcom sa sánkovali deti aj s Mickiním kamarátom Evilom. Mal oranžový kabát, modré nohavice a hnedé rukavice. Zobral Micku na ruky a spustil sa dole kopcom. Micka sa vytrčila a vyplazila jazyk. No jazyk ju prevážil a ona sa prekotila smerom na zem. Bol to bolestivý náraz. Keď Micka prišla domov, cítila, že Vianoce už práve prišli. Micka sa poškrabala za ryšavé ucho a za chvíľu zaspala vedľa krbu na fialovom vankúši.

Viktória Zelenáková, ZŠ Gejzu Dusíka Galanta

O psíkovi Bambusovi

Bol raz jeden psík, ktorý sa volal Bambus. Bambus sa rád hral so svojou rodinou. Keď mu zomreli rodičia, tak skončil v útulku. Tam ho všetci odstraňovali. Jedného dňa prišla preňho jedna milá teta, ktorá mala rada psíkov.

Potom si o niekoľko dní kúpili nového psa menom Bela. Bambus sa do nej ihneď zamiloval. Bolo im spolu dobre, kým Bambus nezomrel. Bol už veľmi starý. Mali preňho pekný pohreb. Bela chodila na jeho hrob každý deň. Bola smutná, že Bambus zomrel. Neskôr aj Bela zomrela. Aj jej urobili pohreb, hneď vedľa Bambusa. Ale to nebol koniec ich lásky, lebo boli spolu aj v nebi, boli aj tam šťastní.

Hana Bležáková, ZŠ Gejzu Dusíka, Galanta

Sýkorka maličká

Sýkorka maličká,
spadla z pelíška,
na zemi sa trasie schúlená v kľbku,
je taká maličká,
lietať sa neučí,
a tak vzlietnuť sa jej nedá,
za chvíľu už letí sama,
malý vietor zafúkal,
a sýkorka padá,
buchne sa o jeden konár,
krídielko si zlomila,
jej mama letí domov,

sýkorku nikde nevidí,
kričí na ňu z hora,
zbadá ju na zemi,
pomáha jej vzlietnuť,
nakoniec ich nájde dievča,
sýkorku zovrie k hrudi,
a dá ju do pelíška,
mama jej ďakuje
a sýkorku objíme,
no v pelíšku už spinká dávno,
a ráno sa jej vstať nechce.

Viktória Zelenáková, ZŠ Gejzu Dusíka, Galanta

René Bestro, ZUŠ Galanta

Stonožka

Na trávičke stonožka,
malá ako ponožka.
Lezie iba máličko,
vyliezla na vajíčko.

Donesiem ju ku mne domov,
zavriem ju do klietochy,
dám jej vodu, napije sa,
už sa stavia na nôžky.

Karty

Jedny super karty,
dostal som od Marty.
Od tej milej Marty.
dostal som tie karty.

A tie karty maličké,
daroval som Evičke.
Evička sa raduje,
Martuška sa jeduje.

Takto skončia karty,
od tej našej Marty.

Mačiatko

Mačiatko sa narodilo
z mačacieho bruška,
a potom sa čudovalo,
prečo nemám ušká?

Tato kocúr, mama mačka,
len sa na ňom smejú,
bude z teba veľká mačka,
to mu garantujú.

Pani učiteľka

Naša pani učiteľka,
Kristínka sa volá,
usilovná je jak včielka,
naučí nás veľa.

Každú jednu hodinu,
spestrí nám vždy troška,
nepoviem vám novinu,
je to riadna kočka.

V telocvični stvára čary,
všetky cviky sú vždy funny.
Diktát píšem ako drak,
závidí mi kamarát.

Rebeka Kabátová - Dorotka Chovancová, ZŠ Sídliisko SNP, Galanta

Dračí príbeh v oblakoch

knihá pre deti

Viktor Prelovský, ZŠ Sídliisko SNP, Galanta

POD LUPOU / NAGYÍTÓ ALATT

Literárny časopis detí galantského okresu / A Galántai járás irodalmi gyermekfolyóirata

Ročník / Évfolyam: 14
Číslo / Szám: 1-2/2022
Dátum vydania / Megjelenés: December 2022 / 2022 december
Vychádza / Megjelenik: 2x ročne / 2x évente
Zodpovedný redaktor / Felelős szerkesztő:
Lívia Koleková
Redakčná rada / Szerkesztőbizottság:
Angelika Biróová, Lívia Lanczová,
Zuzana Mlatecová, Zita Perleczká
Grafická úprava / Grafikai szerkesztő: Ing. Eva Máthé
Náklad / Példányszám: 100 ks / db
Registrácia / Engedélyezve: MK SR EV 5833/19
Vydáva / Kiadja: Galantská knižnica, Mierové nám. 4,
924 01 Galanta, IČO 36088242
www.galantskakniznica.sk

 [galantskakniznicagalanta](https://www.facebook.com/galantskakniznicagalanta)

 [#kniznicagalanta](https://www.instagram.com/kniznicagalanta)

NEPREDAJNÉ / INGYENES

Texty neprešli jazykovou úpravou / Javítatlan szövegek